

ROZLÚČKA S PhDr. IVANOM MLÁDENEKOM, Ph.D.

S pocitom hlbokého smútku a úprimnej účasti sme prijali smutnú správu o tom, že náš kolega PhDr. Ivan Mládenek, Ph.D., člen Katedry filozofie a dejín filozofie na Filozofickej fakulte UK v Bratislave už nie je medzi nami (skonala po ťažkej chorobe 4. mája 2005). Odišiel od nás nesmierne erudovaný filozof, zaniatený učiteľ, dobrý, obetavý a skromný človek, ktorého sme si všetci vážili a mali ho radi.

Poznali sme ho ako dlhoročného kolegu, ktorý si od počiatku pôsobenia na našej katedre získal úctu a rešpekt tak zo strany učiteľov, ako aj študentov. Bol to učiteľ, ktorý svojím pedagogickým pôsobením nasadil veľmi vysokú latku kvality a náročnosti. Získal si tým veľkú autoritu u študentov, ktorí sa mohli o znalosti získané na jeho prednáškach opierať vo svojom ďalšom štúdiu. Dr. Mládenek bol veľmi zodpovedný, svedomitý učiteľ, ktorý s veľkým záujmom sledoval intelektuálny rast svojich študentov – napríklad aj vo funkcii viacročného člena komisie pre Študentskú vedeckú a odbornú činnosť na našej katedre.

Dr. Mládenek patril medzi posledných študentov, ktorí mali možnosť zažiť na Filozofickej fakulte Karlovej univerzity v Prahe Jana Patočku, za ktorého žiaka sa potom po celý život pokladal, a to hlavne v oblasti výskumu a vyučovania dejín antickej filozofie, obzvlášť Platóna. Patril k vzácnym historikom antickej filozofie, ktorí ovládali jazyk prameňov a mohli gréckych či rímskych filozofov čítať v origináli. O tom, ako mu záležalo na kvalitnej príprave filozofov, svedčí aj to, že od príchodu na fakultu Dr. Mládenek nad rámec svojich učiteľských povinností ponúkol a realizoval pre študentov úvod do štúdia gréckeho jazyka, čo pre našich budúcich filozofov znamenalo veľký prínos. Pri svojej výskumnej práci v oblasti dejín filozofie venoval veľkú pozornosť aj logickým aspektom a jeho prístupy boli blízke prístupom analytickej filozofie. Ťažiskom jeho vedecko-pedagogickej činnosti boli dve najväčšie postavy antickej filozofie, a to Platón a Aristoteles – osobitne v aristotelovskej problematike spolupracoval aj s kolegami z Katedry logiky a metodológie vied.

Naša ľútosť nad tým, že odišiel spomedzi nás, je aj o to väčšia, že si dobre uvedomujeme, aký dlhý čas trvá a koľko húževnatého štúdia si vyžaduje, aby filozofický talent vyzrel na taký formát, akým bol dr. Mládenek – a že sa musíme zmieriť s tým, že čas, keď mohol odovzdávať svoje vedomosti, svoju filozofickú múdrosť iným, bol takto predčasne prerušený.

Dr. Mládenek bol filozofom nielen profesiou, ale aj svojím postojom k životu, k jeho svetlým, radostným, ale aj k jeho tienistým, smutným stránkam. Preňho bolo očividne dôležitejšie premýšľať o filozofii a ňou žiť, ako ju pokladať za pragmatické zamestnanie či za prostriedok profesionálnej kariéry alebo sebareprezentácie. Do posledných chvíľ života ho sprevádzala filozofia – tá jeho, grécka; do posledných chvíľ napíňal jej posolstvo.

Završil sa život skutočného filozofa, múdreho a skromného človeka, završilo sa jeho pôsobenie na Katedre filozofie a dejín filozofie, ale vedomosti, ako aj myšlienky

antických autorov, ktorých tak rád učil, zostávajú ako pevný základ filozofického vzdelania jeho študentov, ako základ formovania najmladšej generácie slovenských filozofov.

Dr. Ivan Mládenek nám všetkým bude chýbať. Zostáva v nás však pamiatka na vzácneho filozofa, učiteľa, kolegu, človeka.

Etela Farkašová – Ladislav Kiczko,
za kolektív Katedry filozofie a dejín filozofie na FiF UK